

Chihuahua jest rasą długowieczną, jej przedstawiciele żyją przeciętnie 12-15 lat, czasem jeszcze dłużej, generalnie to zdrowa rasa. Jednak, jeżeli zależy nam, by pies w dobrej kondycji dożył sędziwego wieku, musimy o niego dbać szczególnie zwracając uwagę na niektóre choroby występujące częściej u tej rasy.

Sprawą oczywistą są szczepienia ochronne.

Nie każdy właściciel psa, czy hodowca, to jednocześnie weterynarz. Większość nie posiada medycznej wiedzy fachowej odnośnie zdrowia psa, jednak-że każdy zauważy zmiany w zachowaniu zwierzęcia powodowane chorobą. Dotychczas radosny i energiczny pupil stanie się otępiały i apatyczny, nie będzie miał apetytu, ani ochoty na zabawę, być może pojawi się biegunka, czy wymioty. Gdy zauważymy jakiegokolwiek niepokojące objawy udajmy się z psem do lekarza weterynarii, który rozwieje nasze wątpliwości lub, co gorsza, je potwierdzi. Lecz im szybciej rozpocznie się leczenie, tym większa szansa na całkowite wyzdrowienie naszego psa.

Najczęstsze choroby u Chihuahua

Tężyczka

Tężyczka u niewielkich gabarytowo ras, jak chihuahua, jest bardzo niebezpieczną chorobą, szczególnie u sук ciężarnych i w czasie laktacji.

Najprościej rzecz ujmując jest to niedobór wapnia we krwi. Może występować wraz ze zbyt małą ilością magnezu, spowodowany niewłaściwym przyswajaniem tego pierwiastka przez organizm suki, która podczas karmienia traci wapno razem z mlekiem i z tego powodu może u niej wystąpić niedobór. Rozwiązaniem jest dobrej jakości karma, ewentualne podanie suplementów w celu uzupełnienia braku wapna. Koniecznie powinno to być konsultowane z lekarzem weterynarii.

Przedawkowanie wapna w diecie ciężarnej suki może spowodować tężyczkę w czasie laktacji.

Niezarośnięte ciemiączko

To niewielki otwór w głowie, łatwo wyczuwalny jako miękkie, pulsujące miejsce pomiędzy uszami psa, które powoduje, że główka szczenięcia zmniejsza się, aby ułaćwić poród. Często

spotykany u psów chihuahua oraz innych, małych ras. Gdy jest niewielkich rozmiarów nie stanowi dyskwalifikacji na wystawie, jednakże gdy nasz pies ma niezarośnięte ciemiączko trzeba na niego bardziej uważać, ponieważ mózgowie nie jest w pełni osłonięte przez kość czaszki. Nawet najdrobniejszy uraz zagraża zdrowiu, a nawet życiu chihuahua.

Genetyczne zwknięcie rzepek

Najprościej mówiąc to przemieszczenie rzepek kolanowej, uniemożliwiająca lub w znacznym stopniu utrudniająca ruch naszemu psu.

Rzepka, to mała kostka, poruszająca się w dołeczku kości udowej. Schorzenie jest najczęściej dziedziczne, zdecydowanie rzadziej występuje w wyniku urazu mechanicznego. Może się zdarzyć, że przy niewielkiej zmianie w budowie anatomicznej rzepek nie zauważymy różnicy w poruszaniu się psa, lecz gdy zmiana jest poważna, może uniemożliwić psu chodzenie, pies z bólu nie jest w stanie rozprostować nogi. Wówczas lekarz weterynarii przeprowadza zabieg operacyjny mający na celu właściwe ustawienie rzepek względem kości udowej. Niektórzy hodowcy uważają, iż możemy w jakiś sposób zmniejszyć ryzyko wystąpienia tego typu urazu, wnosząc i znosząc psa ze schodów. Jest to rozwiązanie skierowane bardziej do osób mieszkających na wyższych piętrach w bloku bez windy. Kilka ni-skich stopni, czy krawężnik nie jest wielkim zagrożeniem, zachowajmy zdrowy rozsądek.

Gradówka

Zwana także zapaleniem gruczołu tarczowego (czyli gruczołu Meiborna), objawia się nieznacznym obrzękiem powieki, z guzkiem na brzegu jej powieki, w którym znajduje się jasny płyn. Miej-sce dotykowo jest bolesne, lecz najczęściej ból nie jest bardzo silny. Zdarza się, że pęcherzyk pęka samoistnie. Weterynarz poprzez nakłucie usunie żółtawy płyn, zaleci stosowanie maści z antybiotykiem przez kilka dni po zabiegu.

Nosówka

Bardzo zaraźliwa, wirusowa choroba, którą pies może się zarazić wszędzie, a najbardziej narażone są szczenięta w wieku od 3 do 6 miesięcy.

Rozróżniamy trzy stadia tej choroby:

- **oddechowe**: objawy to wysoka temperatura ciała psa, zmiany w gardle i węzłach chłonnych pod żuchwą. Następnie katar, zapalenie spojówek i kaszel;

- **pokarmowe**: następuje po 10 dniach - wymioty, biegunka, brak apetytu. Zachowajmy wszelką ostrożność, ponieważ po miesiącu leczenia, gdy wydaje się, że pies jest zdrowy, może wystąpić trzecie stadium;

- **nerwowe**: ma najbardziej ostry przebieg, u psa pojawiają się drgawki, może wystąpić toczenie piany z pyska. Można też zauważyć zgrubienie naskórka na podszwie łap. U psów po przebytym stadium nerwowym można zaobserwować efekt uboczny w postaci padaczki.

Leczenie nosówki, to bardzo czasochłonne i trudne zadanie dla lekarzy weterynarii, często po wyleczeniu psa zostają powikłania.

Parwowiroza

Najbardziej narażone są psy do 6 miesiąca życia. To bardzo zaraźliwa choroba, przenoszona poprzez kontakt bezpośredni lub pośredni z wydaliniami zakażonego. Najczęściej przyjmuje postać jelitową, objawiającą się biegunką, wymiotami z krwią, gorączką oraz bolesnością w okolicy brzucha. W leczeniu stosuje się roztwór glukozy, surowicę, antybiotyki, preparaty wzmacniające oraz płyny elektrolitowe.

Parainfluenza

Jest to zakaźna choroba wirusowa, objawiająca się kaszlem, zapaleniem spojówek. Istnieje wysokie prawdopodobieństwo, iż psy zarażone wirusem parainfluenzy zachorują na kaszel kennelowy.

Kaszel kennelowy (psiarniowy)

Bardzo zakaźna choroba górnych dróg oddechowych (nosa-tchawicy i oskrzeli), powodowana przez bakterie lub wirusy, które mogą działać osobno lecz czasem zdarza się, że najpierw zaatakują wirusy, aby przygotować drogę dla bakterii. Wtedy mamy do czynienia z bardziej zjadliwym, ostrym przebiegiem choroby. Zakażenie może nastąpić w wyniku bezpośredniego kontaktu z zakażonym, przenosi się drogą kropelkową. Jeżeli w dużym skupisku psów zachorował jeden, jest wysoce prawdopodobne, że wkrótce większość grupy się zarazi. Stąd nazwa choroby.

W początkowym stadium choroby pies jest apa-tyczny, gorączkuje, męczy go charakterystyczny, su-chy kaszel przy zmianie temperatury, czasem kicha. Często nie zauważymy niczego poza brakiem apety-tu, wtedy możemy mówić o łagodnym jej przebiegu. Gdy zaś choroba przyjmie bardziej zdecydowany bieg, może doprowadzić do skrajnego wyczerpania psa. Wówczas należy podjąć zdecydowane kroki, poić i karmić, dożylnie lub sondą prosto do żołądka, płynnym pokarmem.

W leczeniu stosujemy antybiotyki, środki bakte-riobójcze, które jednak nie zwalczają wirusa. War-to wykonać wymaz, aby stwierdzić, jaki antybiotyk będzie skuteczny w leczeniu. Nie warto tracić czasu i męczyć psa metodą „prób i błędów”. Objawowo można leczyć kaszel, gdy pies jest bardzo nim wy-cieńczony. Należy pamiętać, że wirus może znajdo-wać się w wydzielinach psa jeszcze wiele dni po cał-kowitym wyleczeniu.

Pchły

To najczęściej spotykany pasożyt zewnętrzny u psa, mogący przenosić wiele groźnych chorób. Pchła wykorzystuje czworonoga do przemieszcza-nia się oraz żerowania (pije krew), równocześnie wpuszczając pod skórę alergen, który powoduje tak charakterystyczne drapanie, gryzienie, czy wy-lizywanie. Jednak większość czasu pchły spędzają na dywanach, posłaniu psa, tapicerowanych meb-lach. Pies, to tylko środek transportu oraz „re-stauracja” dla pchły, co tłumaczy dlaczego niełatwo ją znaleźć w sierści zwierzęcia. Zazwyczaj sygna-łem dla nas, że pies ma towarzystwo są odchody - małe brunatne lub czarne kuleczki przytwierdzo-ne do sierści. Aby skutecznie pozbyć się pasożytów, należy usunąć je nie tylko z sierści psa (szampony, krople, pudry, spraye), lecz także z dywanów, mebli czy posłania.

Kleszcze

Należy obalić mit, że kleszcza można spotkać tyl-ko w lesie. Są zarówno w lesie, jak i w parku, na łące, skwerze, dosłownie wszędzie, gdzie zielono i wilgot-no. Kleszcze przenoszą bardzo groźne choroby, jak borelioza, czy babeszjoza. Ryzyko przeniesienia cho-roby rośnie wprost proporcjonalnie do czasu ssania krwi. Objawy, które powinny nas niepokoić, to: pod-wyższona ciepłota ciała, kaszel, kulawizna, obniżenie apetytu, apatia. Jeśli znajdziemy kleszcza w skórze psa, możemy usunąć go samodzielnie, wykręcając odwrotnie do ruchu wskazówek zegara, lub powie-rzyć to weterynarzowi. Jeżeli decydujemy się zrobić to samodzielnie, warto zanieść kleszcza w słoiku do lekarza weterynarii, aby określił jego gatunek.